

K2 eller K3?

Borde fler mindre företag ta steget över från K2 till K3?

Redovisningsspecialist Eva Törning reder ut vad som gäller när ett mindre företag ska välja K-regelverk.

De allra flesta företagen i Sverige är mindre företag enligt ÅRL och får därmed tillämpa K2. Betyder det att alla mindre företag ska tillämpa K2?

– Nej, mindre företag kan välja fritt. Alla mindre företag har ju inte vad vi kallar enklare förhållanden och det är nog så att många bara tittar på gränsvärdena när de väljer regelverk och inte funderar så mycket på vilket regelverk som är mest lämpligt utifrån företagets verksamhet.

Är K2 alltid enkelt att tillämpa?

– Ja för målgruppen, det vill säga mindre företag med enklare förhållanden, är K2 enkelt att tillämpa och det går att motivera varför man ska tillämpa förenklingsreglerna. Men för mindre företag som inte har vad vi kallar enklare förhållande är det svårt att vara generell. Men en allmän reflektion är att det inte går att koppla bort hjärnan när man tillämpar K2. Det handlar om att "knäcka K2-koden" (ungefär som man knäcker läskoden i skolan) så att man inte försöker tolka K2 på samma sätt som man tolkar K3, men också för att bedöma om man tillämpar lättnadsreglerna på ett sådant sätt att man fortfarande uppfyller ÅRL:s krav på väsentlighet. Det handlar om att förstå hur man ska tolka frågor enligt K2.

– I en tidigare intervju i FAR:s tidning Balans nr 2/2018 tar jag upp vådan av att använda lättnadsregler i en sådan omfattning att resultatet blir att man bryter mot väsentlighetsprincipen i ÅRL. I den artikeln rekommenderar jag att man tillämpar huvudreglerna i K2 i stället. Nu går jag ett steg längre och propagerar för att företag tar steget över till K3, vilket inte alltid är ett så stort steg.

Vad ska jag särskilt tänka på när det gäller fastighetsföretag och val av regelverk?

– Ett fastighetsföretag som gått över till K2 har vid övergången "kapslat in" det ingående redovisade värdet på byggnaden. Inga utrangeringar får göras och därmed aktiveras väldigt få nyinvesteringar. Enbart om det är en ny-, om- eller tillbyggnad går det att aktivera utgiften. Allt annat ska kostnadsföras. Logiken bakom? Ja, det är ju att det redan ligger en version av exempelvis en fasad i det redovisade värdet och då kan man inte aktivera en fasad till.

Finns det något typexempel på fastighetsföretag som passar in i K2?

– Ett fastighetsföretag som löpande underhåller sina fastigheter och kostnadsför underhållet inom ramen för det utvidgade reparationsbegreppet är typexempel på företag som passar in perfekt i K2 eftersom K2 kräver just att sådant underhåll kostnadsförs. Ett annat är när ägarna vill se i resultaträkningen hur mycket underhållet kostar. Det senare är vanligt även i bostadsrättsföreningar.

Är det något särskilt jag ska tänka på när det gäller bostadsrättsföreningar?

– När det gäller bostadsrättsföreningar är det viktigt att komma ihåg att avskrivningarna i resultaträkningen inte återspeglar byggnadens förslitning utan bara förslitningen av den delen av byggnaden som har den längsta nyttjandeperioden, det vill säga stommen. Föreningen måste därför ha tillräckligt höga månadsavgifter så att nettovinsten är tillräckligt

stor för att man ska kunna ta en del av den och sätta av till fonden för yttre underhåll. Det är ett slags sparande, precis som en komponentavskrivning leder till, som gör att föreningen har tillräckliga "muskler" för att betala för det periodiska underhållet när det kommer, det vill säga utan att behöva kräva pengar av medlemmarna.

Men blir det en bra redovisning?

– Ja troligtvis eftersom företaget i stället för högre avskrivning och låga underhåll (enligt K3) har en lägre avskrivning men högre underhåll. Skulle företaget bara göra underhåll då och då skulle det bli väldiga fluktuationer i resultatet (och därmed också innehåll i resultaträkningen) som kan vara svåra att förklara. Ett sådant företag tillsammans med företag som har som affärsidé att förvärva nedgångna fastigheter och rusta upp dessa passar ofta bättre in i K3. Där tillämpar man komponentavskrivning och utrangerar allt eftersom komponenter eller delar av komponenter byts ut. Detta resulterar i högre avskrivning men lägre kostnad för underhåll.

K2 innehåller ju ett absolut förbud mot uppskjuten skatt. Innebär det att det är rätt att ha en större skuld avseende uppskjuten skatt som inte syns för att man tillämpar K2?

– Även här måste företaget göra en bedömning utifrån väsentlighetsprincipen. Innebär lättnadsregeln i K2 att avvikelserna mot de skulder som borde finnas i redovisningen är väsentlig är det inte tillåtet att tillämpa K2 utan företaget måste gå över till K3.

– Ett vanligt skäl till att ett företag har en uppskjuten skatteskuld är att det har gjorts en uppskrivning. Här blir det lite slarvigt uttryckt ett "dubbelfel", dels redovisas ingen uppskjuten skatteskuld, dels redovisas en tillgång som har ett dolt övervärde (eftersom uppskrivning görs till taxeringsvärdet och inte till ett verkligt värde). Det blir som en kvittning mellan det dolda övervärdet och den ej redovisade uppskjutna skatteskulden. Men frågan är om det är tillåtet med tanke på ÅRL:s kvittningsförbud.

Borde fler företag välja K3?

– Sedan väsentlighetsprincipen introducerades i ÅRL kan man lite förenklat säga att alla företag som tillämpar K2 kanske inte ska göra det, eller ska tillämpa K2 genom att använda huvudreglerna. Här är det upp till oss som rådgivare att bedöma om väsentlighetsprincipen i ÅRL är uppfylld. Det är ju mest sannolikt att det är så, dels för företag som har enklare förhållanden, dels för företag som tillämpar huvudreglerna i K2 (exempelvis avskrivning över nyttjandeperioderna). Denna bedömning blir ännu viktigare om lättnadsregler i K2 tillämpas.

Pernilla Halling

[Texten publiceras i samarbete med tidningen Resultat](#)